

پول دروازه بان های پرسپولیس و برنج شمال

طنزیم

هومن جعفری

سرانجام قرارداد پیرانوند با باشگاه آنتورپ رسمی شد. مدت این قرارداد سه سال است و مبلغ آن مشخص نیست چون مطابق محاسبات باشگاه بلژیکی تا الان سه بار به اندازه دوبرابر مبلغ قرارداد را به حساب سرخ پوشان ریخته و این روند همچنان ادامه دارد! پیش از این یکبار دیگر هم در زمان مدیریت رویانین، مبلغ انتقال حقیقی به روبین کازان ۴۵ بار به حساب باشگاه واریز شد و هر بار بخشی از این مشکلات را برطرف نمود!

نتیجه اخلاقی: پول انتقال دروازه بان های پرسپولیس به اروپا برکت دارد. عین برنج شمال ری می کند!

پدر اشمایکل

سرانجام باشگاه یونایتد توانست فصل را به لطف اشتباه دقیقه آخری دروازه بان لستر سیتی، بارده سوم به پایان برساند.

اشتباه گلر سیتی ما را یاد اشتباه یکی از مدافعان لیگ برتری در هفته های قبل انداخت که در آخرین دقیقه بازی توپ را مقابل مهاجم یک تیم تهرانی انداخت و پیروزی این تیم را رقم زد. پشت بندش هم شایعه شد که این گل شرط بندی داشته و این حرف ها! نمی دانیم اشمایکل هم روی تیم خودش «بت» زده بود یا نه ولی سود خوبی به منچستری هارساند. من که ایده ام این است که بابای اشمایکل روی این گل «بت» بسته بود. به هر حال هر کسی بسته بودنش جاننش! این تیم درب و داغان ما را هم بعد از قرنیه بالا برد!

سبک لیورپولی

یک تفکر برنده

امیر فروزش

سی سال خودش یک عمر است؛ عمری به درازای چند نسل. سقوط لیورپول زمانی آغاز شد که فکر می کردند می توانند با سرمایه های اندک و پراکنده خودشان، تیم بزرگی مانند لیورپول را سرپا نگه دارند، غافل از آنکه سرمایه های بزرگ نفتی اعراب حاشیه خلیج فارس، مردان آمریکایی و آسیای شرقی به یاری رقبا رفته بودند تا با تزریق سرمایه به ارکان این تیم ها، ساختار نوینی را بنا کنند؛ از ساخت استادیوم های جدید گرفته تا استخدام مربیان کارگشته با ایده های نو.

در طول این سال ها تیم هایی نظیر سیتی، چلسی و حتی شیاطین سرخ از این انقلاب نوین سرمایه داری مصون نماندند و مجبور به پذیرش واقعیت های هزاره جدید ورزش شدند.

بر همین منوال بود که سرمایه آمریکایی و دانش مربی آلمانی، توأمان و به تدریج دست به انقلاب زدند و برای خود در دنیای فوتبال سبک جدیدی را نگاشتند که به سبک لیورپولی معروف شد. در این راه اسطوره های قدیمی این باشگاه هم مثل کنی داگلیش و... تیم را برای رسیدن به قهرمانی بعد از ۳۰ سال یاری دادند.

یکی از جذابترین قهرمان های تاریخ که با ارائه هجومی ترین نمایش هانه تنها هوادارانش بلکه میلیون ها نفر را عاشق خود کرد.

این قهرمانی پیردمردهای شهر بندری لیورپول را بر آن داشت که یک بار دیگر در افکار بسته خویش بازنگری کرده و جهان را آنگونه که امروز هست، ببینند؛ یعنی همان سیاست برون نگرو باز کردن در ها به روی سرمایه های خارج از خانه. این طرز تفکر نه تنها در دنیای ورزش جواب داده بلکه در دنیای سیاست و اقتصاد نیز خیلی ها را از ورطه بن بست نجات داده است؛ یک تفکر برنده.

عجیب ترین قهرمانی تاریخ

بسی رنج بردم در این سال سی

سامان موحدی راد

مهم ترین قهرمانی چند سال اخیر لیگ برتر انگلستان امسال تحت تأثیر کرونا قرار گرفت و کم و بیش به حاشیه رفت یا حداقل آنچنان که حقش بوده به آن پرداخته نشد. با این حال موضوع قهرمانی باشگاه لیورپول بعد از ۳۰ سال در انگلستان چنان مهم بود که چند هفته بعد از مسجل شدن قهرمانی هم همه از آن حرف بزنند. به هر حال آنها بر بحث ترین تیم لیگ برتری هستند و حالا بعد از سه دهه به قهرمان رسیده اند. تیمی که در همه این سال ها نامش با ناکامی و دور ماندن دستش از جام گره خورده بود. قرمز های مرسی شاید البته چند سالی است که در اوج قدرت هستند و اگر بد شانسی آنها در کنار عملکرد خوب فصل قبل سیتی نبود شاید زود تر به جام می رسیدند. لیورپولی ها فصل قبل با اینکه ۱۰۱ امتیاز کسب کرده بودند اما قهرمان لیگ نشدند تا همه اتفاقات عجیب و محیر العقول در سال ۲۰۲۰ رخ بدهد؛ حتی قهرمانی لیورپول.

اما با شیوع کرونا به یکباره دکمه رقابت های فوتبال در سرتاسر جهان خاموش شد و همه چیز چند ماهی به حالت تعلیق درآمد اما هر چقدر وضع لیورپولی ها در لیگ قهرمانان بد بود اوضاع برای شان در لیگ برتر مساعد بود. چنانکه وقتی در اوایل همه گیری کرونا صحبت از احتمال تعطیلی رقابت های فوتبال بود تنها لیگی که در تعیین قهرمان مشکلی نداشت انگلستان بود چرا که با اختلاف خیلی زیادی لیورپول در صدر جدول بود و اگر شکست در همان تک بازی زمستان قبل نبود چه بسا آنها تکلیف را خیلی زودتر مشخص می کردند اما نهایتاً و با همه مرارت ها رقابت های فوتبال به دنیا بازگشت و لیورپول قهرمان لیگ برتر انگلستان شد؛ روایی که هوادارانش ۳۰ سال در انتظارش بودند. آنها که سال قبل اروپا را فتح کرده بودند این فصل بدون جامی از اروپا در انگلستان به قهرمانی رسیدند تا همه منتظر کسب سه گانه از سوی آنها در فصل بعد باشند چرا که وضعیت لیورپول و کلپو همچنان آفتابی است و آنها در پی جذب ستاره های جدید هم هستند. شاید یک رویای دیگر لیورپولی ها با کلپو محقق شود.

لغتنی ها در اوج

توبه تنهایی قهرمان نخواهی شد

میعاد نیک

قهرمانان اروپا مقابل نمایندگان لالیگا شکست را پذیرا شد، در چهارمین فصل حضور سرمربی آلمانی و محبوبش به آن بلوغ لازم برای قد علم کردن برابر قدرت هایی مانند رئال مادرید و منچستر سیتی رسید تا در عرض دو سال کاپیتان هندرسون هم به جام نقره ای چمپیونز لیگ بوسه بزند و هم اولین دستی باشد که کاپ قهرمانی لیگ برتر انگلیس را پس از ۳۰ سال بالای سر می برد.

۳ دهه صبوری شاید به معنای تغییر دونسل باشد، تصور کنید یک کودک به دنیا آمده در سال ۱۹۹۰ اکنون با ۳۰ سال سن و شاید حتی یک فرزند ۵ ساله شاهد قهرمانی تیمش است؛ قهرمانی ای که آخرین بار در سال تولدش رخ داده بود. لیورپول در این سال های تلخ و غم انگیز بار ها به یک قدمی جام لیگ برتر رسید اما دستش از رسیدن به آن کوتاه ماند و در ناک تراژ آن، طی این ۳۰ سال رقیب همیشگی شان در حال درو کردن جام های داخلی بود. سرالکس با منچستریونایتد دوده انگلستان را به خاک و خون کشید و زیور و کرد تا به قول خودش «آن لغتنی ها» را از بالای جدول افتخارات به زیر بکشد. لغتنی ها اما بار دیگر با کلپو برگشته اند تا قدر تنمایی کنند و نگذارند تیمی بالاتر از آنها بایستد. تمام رشته هایی که فرگوسن بافته بود، از هم گسسته شد و ششمین قهرمانی لیور در چمپیونز لیگ پس از ۱۴ سال و همچنین قهرمانی مقتدرانه در فصل کرونا یی لیگ برتر، اوضاع را برای رقبای آنفیلدی ها بحرانی کرد. حالا لیورپول بالاتر از همه تیم ها ایستاده و از آن بالا به بقیه نگاه می کند، نگاهی که خودش خوب می شناسد؛ قرمز ها ۳۰ سال عادت داشتند تا از پایین با نگاه شماتت بار منچستر سیتی، چلسی، منچستریونایتد و حتی لستر سیتی مواجه شوند اما حالا وقت انتقام فرا رسیده. آنفیلدی ها هرگز تنها قدم نمی زنند و تنها افتخار نمی آفرینند، یک مرسی شاید برای تونل های پی در پی افتخار حاضر شده است.

حتی شیوع بیماری کرونا در اقصی نقاط جهان نیز نتوانست سد راه شاگردان یورگن کلپ در مسیر رسیدن به قهرمانی لیگ جزیره پس از ۳۰ سال شود. لک لک های آنفیلد که یک بار دیگر در فصل ۲۰۱۵-۲۰۱۴ نیز تا یک قدمی رسیدن به جام زیبای پریمیر لیگ قرار گرفته بودند اما یک لیز بد موقع کار را یکسره کرده بود، امسال نیز با شیوع افسار گسیخته ابتلا به ویروس کووید-۱۹ در اروپا و اختلال جدی در برگزاری رقابت های فوتبال در سراسر دنیا خود را برای تعلیق احتمالی لیگ جزیره و از دست رفتن مجدد رویای قهرمانی آماده می کردند اما به بود اوضاع امید می کرونا در انگلستان و همچنین فشار بی وقفه اسپانسر های ممول بر تسریع از سرگیری رقابت های فصل ۲۰۱۹-۲۰۲۰ لیگ برتر باعث شد تا لیورپولی ها با پیروزی برابر کریستال پالاس و تساوی مقابل اورتون، برای اولین بار در ۳۰ سال گذشته کاپ قهرمانی را به آنفیلد منتقل کنند.

قرمز های بندر مرسی شاید برای رسیدن به مهم ترین و دست نیافتنی ترین آرزوی خود در سال های اخیر اما روش آزمون و خطا را انتخاب نکرده اند. آنفیلدی ها آنقدر بازنده بوده اند تا بالاخره نوبت پیروزی شان برسد و آنقدر شخصیت قهرمانی را نداشته اند تا لایق این عنوان شده باشند. لیورپول به مثابه رئال مادرید، چلسی، اینترمیلان و پاری سن ژرمن برای قهرمانی رو به انتخاب یک مربی قهرمان نیارده است، بلکه در کنار مربی اش رشد کرده و بالغ شده تا پرستیژ قهرمانی را پس از سال ها به خاطر آورد و ردای صدر نشینی در لیگ انگلستان دقیقاً برآزنده اش باشد. یورگن کلپ که از او به عنوان آقای معمولی یاد می شود، با پیوستن به لیورپول، ویرانه های آشیانه لک لک را به قصری مجلل تبدیل کرد تا غیر ممکن هادر انگلستان ممکن شوند. لیورپول که با کلپو همیشه بازنده در فینال ها ترک عادت نکرد و در فینال لیگ اروپا و فینال لیگ